

МІРНИЙ Іван Іванович (30. 08. 1872, с. Самоїївка Охтир. пов. Харків. губ., нині Краснопіл. р-ну Сум. обл. — 17. 03. 1937, Прага) — громадсько-політичний діяч. Чоловік [З. Мірної-Хільчевської](#). Закін. С.-Петербур. університет (1898). Працював податк. інспектором у м. Умань (нині Черкас. обл.), від 1910 — у Київ. фінанс. палаті. Член київ. осередків ТУПу і товариства «Просвіта». Під час 1-ї світової війни — співроб. Комітету

Пд.-Зх. фронту Всерос. союзу міст. Після Лютн. революції 1917 — чл. УЦР і в. о. заст. губерн. комісара Київщини. Вступив до УПСФ. Від листопада 1917 — ген. писар Ген. секретаріату УЦР; від січня 1918 — держ. писар УНР. За часів Української Держави і Директорії УНР очолював канцелярію МЗС. Від 1920 мешкав у Берліні (репрезентував Держ. центр УНР в екзилі), від 1924 — у Празі. Секр. Укр. громад. комітету й Укр. об'єднання у Чехо-Словаччині, скарбник Комітету допомоги голодуючим в Україні, один із організаторів та скарбник Союзу укр. письменників і журналістів на чужині, дир. канцелярій і викл. Укр. високого пед. інституту ім. М. Драгоманова й Укр. ін-у громадознавства. Автор багатьох публікацій у періодиці. 2013 у рідному селі встановлено мемор. дошку М.

Рекомендована література

1. Наріжний С. Українська еміграція: Культурна праця української еміграції між двома світовими війнами. Ч. 1. Прага, 1942
2. Верстюк В., Осташко Т. Діячі Української Центральної Ради: Біогр. довід. К., 1998.

[Т. С. Осташко](#)

Бібліографічний опис:

Мірний Іван Іванович / Т. С. Осташко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2019. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-67827>. — Останнє поновлення : 2025.

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).